

[Ole Bjørn Kraft.]

og herfra kan intet Omraade undrages. En omhyggelig Undersøgelse af, hvorledes den gældende Lovgivning svarer til de eksisterende Vilkaar, er derfor nødvendig. Ikke mindst gælder det alle Spørgsmaal, der har Tilknytning til Arbejdsløsheden og Folkets Beskæftigelse. Intet er, det tror jeg, for Øjeblikket vigtigere, end at det med Sandhed kan siges, at enhver Arbejdsmulighed udnyttes, og at ingen paa Bekostning af andre undtager sig fra at yde sin Del af den samlede Arbejdsindsats.

I Lovforslaget om Arbejdsanvisning paa Landet er der i § 5 givet Regler, som vi betragter som et Skridt i den Retning, det er nødvendigt at gaa. Vor Opfattelse er, at lige saa givet som det er, at enhver virkelig trængende og nødstedt skal modtage Fællesskabets Støtte, lige saa klart maa det fastslaaes, at Arbejdet af den arbejdsduelige maa tages, naar det findes. Mange Eksistensmuligheder for Virksomheder og Personer er brudt sammen ved Begivenhederne. Mange Aars Opbygningsarbejde, mange Aars sammensparet Værdi staar i Fare for pludselig at gaa tabt for den enkelte og for Virksomhederne. Jeg er overbevist om, at Regeringens Overvejelser ogsaa maa omfatte Beslutninger, der kan bidrage til, at en Overgangstilstand kan tilvejebringes, saaledes at disse store Kredse af Befolkningen, der vel væsentlig udgøres af den dygtige og sparsommelige Mellemstand, kan se Fremtiden i Møde med noget større Tryghed, end den kan det i Dag. Og ogsaa paa dette Omraade maa derfor Staten, det vil sige vi alle, være rede til at bringe de nødvendige Ofre.

Med Udgangspunkt i Bortfaldet af Pristalsreguleringen har vi givet Tilslutning til en hurtig Behandling og Gennemførelse af de Lovforslag, som for Tiden ligger paa Rigsdagens Bord. Vi har gjort det ud fra den Opfattelse, at vi fra alle Sider maa stræbe frem imod, at Helheden træder i Forgrunden, at Særinteresserne træder tilbage. Vort Ønske er, at Samarbejdet og Sammenholdet mellem os alle maa styrkes, og at det maa være muligt for Regeringen og Rigsdagen at bidrage hertil og give Udtryk herfor.

Rager: Den Situation, som indtraadte for vort Land den 9. April, medførte, som de fleste sikkert vil finde det naturligt, at der herhjemme dannedes en Samlingsregering, en Samlingsregering, hvori man efter mit Skøn har faaet repræsenteret de positivt arbejdende og villende Kræfter inden

for vort Samfund. De fire store politiske Partier er blevet repræsenteret derigen- nem, og det vil betyde meget, at det nu vises, at et Samarbejde paa denne Maade kan føres igennem og kan føres igennem paa tilfredsstillende Vis. Det forekommer mig, at man bør anerkende ikke mindst de to Gange tre Politikere fra de tidligere Oppositionspartier, der ved den Begivenhed, som skete, tog deres Ansvar ved at gaa ind i Regeringen og derved forlod en Stilling, som sikkert havde været behageligere for dem personligt, paa Oppositionens Bænke. Jeg vil gerne i hvert Fald for mit Vedkommende give Udtryk for en Anerkendelse af dette.

Opgaverne har jo hurtigt mødt Regeringen, og særlig de Opgaver, som har ført de Forslag frem, vi behandler i disse Dage. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg kunde have ønsket, at det havde været muligt i disse Dage at behandle Forslagene paa en Baggrund, der var noget stærkere belyst, at der var gjort et Forsøg paa at give i hvert Fald en skitseret Opstilling over, hvilke Hovedændringer der vil være fra den Finanslov, der blev forelagt til normal Tid, til Finansloven, som den maatte se ud i Dag for det Aar, vi allerede er inde i. Der maa jo være mange Udgifter, som var ventet, der er sparet. Paa den anden Side vil Indtægter have svigtet. Men jeg forstaar, at vi ikke har faaet en saadan Opstilling, fordi Situationen er saa vanskelig, at den ikke kunde gives. Jeg tilføjer ogsaa, at jeg hellere havde set, at vi havde forhandlet om Pristalsloven paa et Tidspunkt, hvor Pristallet endnu ikke var blevet effektivt, men jeg er ogsaa sikker paa, at Regeringen paa dette Omraade vilde være i Stand til at fremføre positive og gode Argumenter for, at Situationen var ikke saadan, at dette var muligt.

Jeg giver altsaa kun her Udtryk for nogle, man kan maaske sige fromme Ønsker, og jeg accepterer, at det ikke har været muligt at opfylde dem. Men vi staar altsaa nu over for et Kompleks af Love, hvor naturligvis den, der af alle er lettest forstaaelig, og som straks falder i Øjnene, er den Lov, vi behandler nu, nemlig om Pristallet.

Hvordan laa Forudsætningerne? Der bestod mellem De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen en i Efteraaret sluttet Overenskomst, en privat Kontrakt, og efter den tilfalder der i Øjeblikket ifølge Pristallet i Maj Maaned den ene Part en større Indtægt end tidligere. I øvrigt blev dette Pristal ved sin Beregning ikke bereg-